

3. tanulmány

Jézus üzenete a hét gyülekezetnek

Január 12., szombat délután

Az özönvíz bekövetkezte előtt Isten elküldte Noét, hogy figyelmeztesse a világot, megtérítse az embereket, és így megmeneküljenek a fenyegető pusztulástól. Amint Krisztus második eljövételének ideje közeledik, az Úr elküldi szolgáit intó üzenettel a világhoz, hogy felkészítsék azt erre a nagy eseményre. Tömegek szokásszerűen hágják át Isten törvényét, és most az irgalmas Isten felszólítja őket, hogy engedelmeskedjenek törvénye szent szabályainak. Isten megbocsát mindazoknak, akik bűnbánattal és Krisztus iránti hittel elhagyják bűneiket. De sokan úgy érzik, hogy bűneik elhagyása túl nagy áldozatba kerül. Mivel életük nincs összhangban Isten erkölcsi kormányzatának tiszta elveivel, elutasítják intéseit, és tagadják törvényének tekintélyét. – *Pátriárkák és próféták*, 102. o.

Virrasszunk, ne hanyagoljuk el az Ige figyelmeztetéseit! Ha nem győzzük le a jellemünk hibáit, azok győznek le minket. Tévedésbe, hitehagyásba, nyílt bűnbe sodornak. Az a gondolkodás, amely nem fejlődik a teljesség irányába, idővel még előbbi erejét is elveszíti. „Azért aki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék.” (1Kor 10:12) „Ti azért, szeretteim, előre tudván ezt, őrizkedjétek, hogy az istentelenek tévelygésétől elragadtatva a saját erősségeitekből ki ne essetek. Hanem növekedjétek a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében.” (2Pt 3:17) – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 537. o.

Minél tisztább és erősebb Isten gyermekeinek a hite, minél szilárdabb az elhatározásuk, hogy Uruknek engedelmeskedjenek, annál buzgóbban szítja fel Sátán azok gyűlöletét, akik – miközben azt állítják,

hogy igazak – lábbal tapossák Isten törvényét. A legerősebb bizalomra és hősiesség elhatározásra van szükség, hogy megőrizték a hitet, amely egy-egykor a szenteknek adatott.

A kereszti hírnökei legyenek éberek, imádkozzanak, és menjenek előre hittel, bátran, mindig Jézus nevében munkálkodva. Bízzák magukat Vezetőjükre, mert komor idők következnek. Isten ítéletei vonulnak végig a világon, szerencsétlenségek követik egymást. Isten nemsokára felkel helyéről, hogy a földet borzalmasan megrázza, és a gonoszokat istentelenségükben megbüntesse. Akkor kezeskedik majd népéért, és gondoskodó védelemben részesíti őket. Az örökkévalóság karjaival átölelve minden nyomorúságtól megóvjá híveit. – *Az evangélium szolgálja*, 264. o.

Január 13., vasárnap – Krisztus üzenete Szmirnának és Pergámumnak

Jézusnak e tanúi a leghevesebb üldözések idején is makulátlanul megőrizték hitüket. Minden kényelemtől megfosztva, a napfénytől elzárva, a föld sötét, de békés ölében találtak otthonra. Panasz nem hagyta el az ajkukat. Hitről, béketúrásról, reménységről tanúskodó szavakkal bátorították egymást, hogy el tudják viselni a nélkülözést és a gyötrelmeket. Semmilyen földi áldás elvesztése nem tudta őket rákényszeríteni arra, hogy Krisztusba vetett hitüket megtagadják. Minden próba és minden üldözés csak egy-egy lépés volt, amellyel közelebb jutottak a megnyugváshoz és a jutalomhoz...

És ők örültek, mert Krisztus méltónak találta őket arra, hogy az igazságért szenvedjenek, és győzelmi énekük felhangzott a lobogó lángok között. Hitzemükkel felfelé néztek, Krisztust látták és az angyalokat, amint a legmélyebb érdeklődéssel tekintenek le a mennyből, és helyeslően figyelik kietartásukat. Isten trónjától egy hangot hallottak: „Légy hív mindhalálig, és néked adom az életnek koronáját!” (Jel 2:10) – *A nagy küzdelem*, 41. o.

„Ímé adtam elődbe egy nyitott ajtót – mondja az Úr –, amelyet senki be nem zárhat.” Fegyveres őr nem őrzí ajtáját. Bentről és az ajtónál hang-

zik a hívás: Jöjj! A Megváltó meleg szeretettel szólít: „Azt tanácsolom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy!” (Jel 3:8,18)

Krisztus evangéliuma olyan áldás, amelyhez mindenki hozzájuthat. A legszegényebb éppúgy megveheti az üdvösséget, mint a leggazdagabb, mert nem földi vagyon az ára. Miénk lehet, ha készségesen engedelmessékedünk Krisztusnak, ha saját tulajdonaiként igényt tarthat ránk. Önmagában még a legmagasabb szintű műveltség sem viszi az embert közelebb Krisztushoz. – *Krisztus példázatai*, 116–117. o.

Közel van az Úr az Őt kereső lélekhez. Azért maradnak olyan sokan a kísértésben magukra, mert nincsenek kapcsolatban az Úrral. Az élet mécsesét épp arra az életterületre kell helyeznetek, amelyben a legkevésbé figyeltek Istenre. Ha szem elől tévesztenénk Istent, ha megszakadna hitünk és kapcsolatunk Ővele, a lelkünkre valós veszély leselkedne, és elveszítené igazságát.

Az Úr a mi támaszunk és oltalmunk. Istennek gondja volt rá, hogy egyetlen Őbenne bízó lelket se győzhessen le a kísértés. Amikor a hívőket arra kényszerítik, hogy valamilyen módon társuljanak a világgal, Krisztus annál is inkább velük lesz, ha az Ő házába gyűlnek össze imádkozni. Gondolkozzatok el az alábbi kijelentésen: „De van Sárdisban egy kevés neved, azoké, akik nem fertőztették meg a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra. Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törölöm ki annak nevét az élet könyvéből.” (Jel 3:4–5) – *This Day Whit God*, 232. o.

Január 14., hétfő – Krisztus üzenete Thiatirának

Pál apostol kijelenti, hogy „mindazok is, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak”. (2Tim 3:12) Akkor miért van az, hogy napjainkban olyan ritkán üldözik a keresztényeket? Ennek csak az az oka, hogy az egyház alkalmazkodik a világ normájához, és ezért nem vált ki ellenkezést. Korunk vallásában nincs meg az a tisztaság és szentség, amely Krisztus- és az apostolok-korabeli keresztények hitét jellemezte. A kereszténység azért olyan népszerű a világ előtt, mert kiegye-

zik a bűnnel; mert Isten szavának nagyszerű igazságait közömbösen veszi; mert olyan kevés az életadó kegyesség az egyházban. Éledjen csak fel az őskeresztény egyház hite és ereje, az majd életre kelti a gyűlölet szellemét, és felszítja az üldözés tüzét! – *A nagy küzdelem*, 48. o.

A pogányság szokásai majdnem észrevétlenül lopóztak be a keresztény egyházba. A megalkuvás és alkalmazkodás szellemét egy ideig visszatartották a heves üldözések, amelyeket az egyház eltűrt a pogányságtól. De minden üldözés megszűnt, és a kereszténység bejutott a királyok udvaraiba és palotáiba. Félretette Krisztusnak és apostolainak egyszerűségét a pogány papok és fejedelmek fényűzéséért és büszkeségéért, és Isten követelményeit emberi hagyományokkal, elméletekkel helyettesítette...

A pogányság és kereszténység között létrejött kiegyezés következménye volt a jövendőlésben előre kijelentett bűn emberének kifejlődése, aki „ellene veti és fölébe emeli magát Istennek”. A hamis hitvallásnak ezen óriási kiterjedésű rendszere Sátán hatalmának mesterműve, erőfeszítéseinek emlékműve, hogy trónra üljön, és saját akarata szerint kormányozza a földet. – *A megváltás története*, 326–327. o.

Dániel... elhatározta, hogy szilárdan őrzi feddhetetlenségét, történjen bármi. „...elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a király ételével és azzal a borral, amit ő szokott inni.” És három társa vele tartott.

A héber fiatalok nem vakmerőségből, hanem Isten iránti szilárd bizalomból jutottak erre az elhatározásra. Nem akartak különködni; de inkább azt választották, mintsem szégyent hozzanak Istenre. Ha engednek a körülmények kényszerének, és egyezséget kötnek a bűnnel, az elveik feladása gyengíti a jó iránti érzéküket, és csökkenti a bűnnel szembeni írtózásukat. Az első hibás lépés további helytelen lépéshez vezet, mígnem megszakad a mennyei való kapcsolatuk, és elsodorja őket a kísértés. – *Próféták és királyok*, 483. o.

Jézus hitéről sokat beszélnek, de nem értik annak mibenlétét. Mit jelent Jézus hite a harmadik angyal üzenetének fényében? Jézus bűneink hordozójává vált, hogy bűnbocsátó Megváltónk lehessen. Úgy bán-

tak vele, ahogyan mi érdemeltük volna. Eljött világunkba, és magára vette bűneinket, hogy magunkra vehessük igazságosságát. A Krisztus képességében való hit a teljes, mindenre kiterjedő megmentésünkre – ez jelenti a Jézus hitét. – *Szemelvények Ellen G. White írásából*, 3. kötet, 172. o.

Január 15., kedd – Krisztus üzenete Szárdisznak

A zsidók eltávolodtak Istentől, és tanításaikban saját hagyományaikkal helyettesítették a mennyei törvényt. Krisztus élete és tanításai határozott módon mutattak rá az áthágott törvény elveire. A mennyei sereg megértette: Jézus azért jött, hogy felmagasztalja Atyja törvényét, és igazolja elvárásait. – *The Signs of the Times*, 1887. augusztus 25.

Krisztus olyan munkát végez, amely az embereket eltávolítja a hamis és hibás dolgoktól, és az igazhoz és hiteleshez viszi őket. „Aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.” (Jn 8:12) Addig nem vagyunk abban a veszélyben, hogy hibás útra tévedünk, amíg a „világ Világosságának” lábnyomában járunk...

A zsidókat tévelygésbe, romlásba és az Úr dicsőségének elutasításába vezették, mivel nem ismerték „az Írásokat, sem az Istennek hatalmát” (Mk 12:24). Nagy munka áll előttünk: embereket arra vezetni, hogy vegyék és tegyék Isten Igéjét az életük szabályává és mércéjévé; ne alkudjanak meg a hagyománnyal és szokásokkal, hanem járjanak Isten minden parancsolatában és rendelésében. – *A keresztyén nevelés alapja*, 128. o.

Ha Isten szolgálai hűségesen megőrzik a rájuk bízottakat, nagy jutalmuk lesz, amikor a Mester így szól: „Adj számot sáfárságodról” (Lk 16:2). A komoly erőfeszítések, az önzetlen munka, a türelmes, kitartó fáradozások gazdagon meg lesznek jutalmazva. Jézus az ilyen szolgáknak mondja majd, hogy ezentúl nem szolgálainak, hanem barátainak nevezi őket (lásd: Jn 15:15). Az Úr a munkát nem a nagysága szerint ítéli meg, hanem a hűség szerint, amellyel végezték. Nem az elért eredményeket mérlegeli, hanem az indítékokat, amelyek minket a munkára

ösztönöztek. A jóságot és hűséget többre értékeli, mint bármi mást. – *Az evangélium szolgálói*, 267. o.

Őrizd meg az Isten Igéjében talált bátorítást, hitet és reménységet! Sose csüggedj el. Az elkeseredett ember semmire sem képes. Sátán próbál elkeseríteni, azt sugallja, hogy semmi haszna szolgálnod Istent, nem éri meg, ezért inkább örülj az élvezeteknek és a világ gyönyöreinek. De „mit használna az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall?” (Mt 16:26). Megszerezheted a földi gyönyöröket az eljövendő világ árán, de vajon megéri? Krisztus közvetlen közelében kell maradnunk, a mennyből kapott világosság fényében kell élnünk... Ha átadod magad Krisztusnak, az Atya, a Fiú és a Szentlélek – a Szentháromság – nevében kötsz szövetséget. Ragaszkodj ehhez a szövetséghez! (...)

Az ellenség sosem ragadhatja ki Krisztus karjából azokat, akik teljes mértékben bíznak az ígéreteiben. Ha a lélek bizik és teljes mértékben engedelmes, akkor az elme fogékonyvá válik a mennyei befolyásra, Isten világossága pedig beragyogja az elmét, hogy elősegítse a megértést. Micsoda előjogunk van Jézus Krisztusban! – *Isten fiai és leányai*, 361. o.

Január 16., szerda – Krisztus üzenete Filadelfiának

Nem ismerjük Urunk eljövételének pontos idejét. Viszont akár még az idén, akár a következő évben vagy csupán évek múltán következik be, Krisztus figyelmeztet, hogy úgy jön el, mint éjjel a tolvaj. Mindenkit felszólít: „Vigyázzatok!” Nagyon sok ember számára akkor jön el, amikor nem is számít rá. Eljövetelekor kérdezik majd egyesek: „Hol van az Ő eljövételének ígérete?” (...)

Ha valaha annak volt az ideje, hogy Isten őrszemei éberek legyenek, akkor az az idő most van... Szóaljjon meg a trombita. Az igazságot mindenütt hirdetni fogják és az egész menny fényleni fog Isten dicsőségétől, ám csupán azok ismerik fel a világosságot, akik igyekeztek különbséget tenni szentség és szentségtelen között. – *The Upward Look*, 365. o.

Csüggedt lélek, bátorodj! Akkor is, ha gonoszul cselekedtél. Ne gondold, hogy Isten talán megbocsátja vétkeidet, és talán közel enged magá-

hoz. Isten megtette az első lépést. Amikor még lázadtál ellene, a keresésedre indult. A melegszívű pásztor otthagyta a kilencvenkilencet, és kiment a pusztába, hogy megkeresse az elveszettet. A sérült, megsebzett, pusztuló lelket szeretettel karjába zárta, és örömmel vitte a biztonságos akolba.

A zsidók azt tanították, hogy a bűnösnek először meg kell bánnia bűneit, mielőtt Isten szeretetével felé fordulna. Véleményük szerint bűnbánattal érdemeket lehet szerezni Istennél. Ebből kiindulva a farizeusok döbbenet és haraggal kiáltották: „Ez bűnösöket fogad magához!” Azt képzelték, hogy Jézus csak a bűnbánókat engedheti közel magához. Krisztus azonban azt tanítja az elveszett juhról szóló példázatban, hogy üdvösségünk nem azon múlik, hogy mi keressük Istent, hanem azon, hogy Ő keres minket. „Nincs, aki megértse, nincs, aki keresse az Istent. Mindnyájan elhajlottak.” (Rm 3:11–12) Nem azért térünk meg, hogy Isten szeressen minket, hanem Isten kinyilatkoztatta irántunk való szeretetét azért, hogy megtérjünk. – *Krisztus példázatai*, 188–189. o.

Jézus hitvallói rázzanak le magukról mindennemű restséget, amely törekvéseiket gyengíti, és vállalják örömmel mindazt a súlyos felelősséget, amely rájuk bízott. Akik így cselekszenek, elvárhatják, hogy Isten ereje általuk megnyilatkozzon. Szavaik és tetteik hozzájárulnak a világ Megváltójának és Isten nevének megdicsőítéséhez. – *Megszentelt élet*, 41. o.

Isten szeretete nem vásárolható meg jócselekedetekkel, viszont a cselekedetek bizonyítják, hogy rendelkezünk az isteni szeretettel. Ha akaratunkat és útjainkat alávetjük Istennek, többé nem azért dolgozunk, hogy megszerezzük az Ő szeretetét, hanem azért engedelmeskedünk parancsolatainak, mert így igazságos. János apostol írta: „Mi szeressük Őt; mert Ő előbb szeretett minket!” (1Jn 4:19). Az igazi lelkiség láthatóvá válik minden emberben, aki Krisztust szolgálja. Akik Krisztusban élnek, betöltek a lelkületével, és egyszerűen nem tehetik, hogy ne dolgozzanak a szőlőkertjében. Isten munkáját végzik. Mindenki elmélkedjen imádságos lelkülettel, és így dolgozzon. – *Manuscript 120.*, 1899. augusztus 23.

Január 17., csütörtök – Laodíceai keresztények

Sokan vannak a Krisztus nevét vallók és közeli eljövételét várók között, akik még mindig nem tudják, hogy mit jelent Krisztusért szenvedni. Szívüket még nem vetették alá a kegyelem hatásának, és nem haltak meg az ének, amely minduntalan követelőzik. Egyidejűleg megpróbáltatásairól beszélnek, pedig megpróbáltatásaik legfőbb oka makacs és dacos szívük, ami annyira érzékeny, hogy könnyen sértődik. Ha ezek az emberek megértenék, hogy mit jelent Krisztust igazán követni, hogy mit jelent igaz és őszinte kereszténynek lenni, komolyan munkához látának. Mindenekelőtt meghalának az ének, és kitartóan imádkozának, megfékeznek szívük szenvedélyeit. Adjátok fel önbizalmatokat, önteltségeteket, kövessétek szelíd példaképeketek, tekintsetek Jézusra, hitetek megkezdőjére és bevégezőjére, aki megvetve az örömet és dicsőséget, elszenvetde érettünk a kereszthalált, és nem törődött a gyalázzal. Ő volt egykor a bűneink következtében a csendes, megölt Bárány, aki miattunk megsebesítettet, kínoztatott, és aki büntetésünk terhét viselte. – *Tapasztalatok és látomások*, 113. o.

„Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat, és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, és ő énvelem.” Láttam, hogy sokaknak akkora rakás szemét állja el a szívéhez vezető utat, hogy nem tudják kinyitni az ajtót. Egyeseknek a testvéreikkel vannak nehézségeik. Mások e világot gördítették a szívük ajtaja elé, ez állja el az utat. El kell távolítaniuk minden szemetet. Akkor majd ki tudják tární az ajtót, és szívesen fogadják Üdvözítőjüket.

Ó, mily becses volt az ígélet, mikor látomásban elem tárták! „Ahhoz bemegyek, és vele vacsorálok, és ő énvelem.” Ó, a szeretet, Isten csodálatos szeretete! Összes langymelegségünk és bűnünk után így szól: „Térjete vissza hozzám, és én is visszatérek hozzátok, és meggyógyítom minden álnokságotokat.” Az angyal ezt ismételte el néhányszor: „Térjete hozzám vissza, és én is visszatérek hozzátok, és meggyógyítom minden álnokságotokat!” – *Bizonyágtételek*, 1. kötet, 143. o.

Népünk tovább szunnyad a bűneiben. Továbbra is gazdagnak tartja magát, mintha semmire sem lenne szüksége. Sokan azt kérdezzetik,

hogy mire jó ez a sok intés? Hiszen szeretjük az igazságot, szépen fejlődünk, nincs hát szükségünk figyelmeztetésekre és intésekre. De e zúgó-lódók pillantsanak csak a szívükbe, vessék össze életüket a Biblia gyakorlati tanácsaival, alázzák meg lelküket Isten előtt, hadd világítsa be Isten kegyelme a sötétet – akkor lehull szemükről a hályog, rádöbbenek lelki szegénységükre és nyomorukra. Akkor majd szükségesnek tartják aranyat venni, ami a színtiszta hit és szeretet; fehér ruhát, ami az Üdvözítő vérében szeplőtlenre mosott jellem; szemgyógyító irt, ami Isten kegyelme, mely lelki látást ad nekik, és felfedi a bűnt. – *Bizonyságtételek*, 3. kötet, 254. o.

Január 18., péntek – További tanulmányozásra

Az apostolok története, „Jelenések könyve” című fejezet; *Üzenet az ifjúságnak*, „Előre és felfelé” című fejezet.